

1. Legea nr. 287/2009^[1] privind Codul civil

republicată în
M. Of. nr. 505 din 15 iulie 2011

rectificată în M. Of. nr. 246 din 29 aprilie 2013;

cu modificările aduse prin:

- **Legea nr. 60/2012** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 255 din 17 aprilie 2012);
- **Legea nr. 138/2014** pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (M. Of. nr. 753 din 16 octombrie 2014).

– extras –

Art.

TITLUL PRELIMINAR. Despre legea civilă

Capitolul II. Aplicarea legii civile **6**

Capitolul III. Interpretarea și efectele legii civile **10, 11, 13-15**

CARTEA I. DESPRE PERSOANE

Titlul I. Dispoziții generale **31-33**

Titlul IV. Persoana juridică **187**

CARTEA A II-A. DESPRE FAMILIE

Titlul II. Căsătoria

Capitolul VI. Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților

Secțiunea 1. Dispoziții comune **312**

Secțiunea a 2-a. Regimul comunității legale **339-340, 351-353**

^[1] Republicată în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011.

Legea nr. 287/2009 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, a fost modificată prin Legea nr. 71/2011 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 17 iunie 2011 și în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2011.

<i>Secțiunea a 4-a. Regimul comunității convenționale</i>	367
.....	
<i>Secțiunea a 5-a. Modificarea regimului matrimonial</i>	
§1. Modificarea convențională	369
.....	
CARTEA A III-A. DESPRE BUNURI	535-952
Titlul I. Bunurile și drepturile reale în general	535-554
Capitolul I. Despre bunuri în general	535-550
<i>Secțiunea 1. Despre distincția bunurilor</i>	535-546
<i>Secțiunea a 2-a. Produsele bunurilor</i>	547-550
Capitolul II. Drepturile reale în general	551-554
Titlul II. Proprietatea privată	555-692
Capitolul I. Dispoziții generale	555-566
<i>Secțiunea 1. Conținutul, întinderea și stingerea dreptului de proprietate privată</i>	555-562
<i>Secțiunea a 2-a. Apărarea dreptului de proprietate privată</i>	563-566
Capitolul II. Accesiunea	567-601
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	567-568
<i>Secțiunea a 2-a. Accesiunea imobiliară naturală</i>	569-576
<i>Secțiunea a 3-a. Accesiunea imobiliară artificială</i>	577-597
§1. Dispoziții comune	577-579
§2. Realizarea lucrării cu materialele altuia	580
§3. Realizarea unei lucrări autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia	581-582
§4. Realizarea unei lucrări adăugate cu caracter durabil asupra imobilului altuia	583-585
§5. Înțelesul unor termeni	586
§6. Dispoziții speciale	587-597
<i>Secțiunea a 4-a. Accesiunea mobilă</i>	598-601
Capitolul III. Limitele juridice ale dreptului de proprietate privată	602-630
<i>Secțiunea 1. Limite legale</i>	602-625
§1. Dispoziții comune	602-603
§2. Folosirea apelor	604-610
§3. Picătura streșinii	611
§4. Distanța și lucrările intermediare cerute pentru anumite construcții, lucrări și plantații	612-613
§5. Vederea asupra proprietății vecinului	614-616
§6. Dreptul de trecere	617-620
§7. Alte limite legale	621-625
<i>Secțiunea a 2-a. Limite convenționale</i>	626-629
<i>Secțiunea a 3-a. Limite judiciare</i>	630
Capitolul IV. Proprietatea comună	631-686
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	631-633
<i>Secțiunea a 2-a. Coproprietatea obișnuită</i>	634-645
<i>Secțiunea a 3-a. Coproprietatea forțată</i>	646-666

§1. Dispoziții comune _____	646-647
§2. Coproprietatea asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente _____	648-659
I. Părțile comune _____	648-652
II. Drepturile și obligațiile coproprietarilor _____	653-658
III. Asociația de proprietari _____	659
§3. Coproprietatea asupra despărțiturilor comune _____	660-666
Secțiunea a 4-a. Proprietatea comună în devălmășie _____	667-668
Secțiunea a 5-a. Partajul _____	669-686
Capitolul V. Proprietatea periodică _____	687-692
Titlul III. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată _____	693-772
Capitolul I. Superficia _____	693-702
Capitolul II. Uzufuctul _____	703-748
Secțiunea 1. Dispoziții generale _____	703-708
Secțiunea a 2-a. Drepturile și obligațiile uzufructuarului și ale nudului proprietar _____	709-745
§1. Drepturile uzufructuarului și ale nudului proprietar _____	709-722
§2. Obligațiile uzufructuarului și ale nudului proprietar _____	723-736
§3. Dispoziții speciale _____	737-745
Secțiunea a 3-a. Stingerea uzufructului _____	746-748
Capitolul III. Uzul și abitația _____	749-754
Capitolul IV. Servituțiile _____	755-772
Secțiunea 1. Dispoziții generale _____	755-764
Secțiunea a 2-a. Drepturile și obligațiile proprietarilor _____	765-769
Secțiunea a 3-a. Stingerea servituțiilor _____	770-772
Titlul IV. Fiducia _____	773-791
Titlul V. Administrarea bunurilor altuia _____	792-857
Capitolul I. Dispoziții generale _____	792-794
Capitolul II. Formele de administrare _____	795-801
Secțiunea 1. Administrarea simplă _____	795-799
Secțiunea a 2-a. Administrarea deplină _____	800-801
Capitolul III. Regimul juridic al administrării _____	802-845
Secțiunea 1. Obligațiile administratorului față de beneficiar _____	802-812
Secțiunea a 2-a. Obligațiile administratorului și ale beneficiarului în raporturile cu terții _____	813-817
Secțiunea a 3-a. Inventar, garanții și asigurare _____	818-824
Secțiunea a 4-a. Administrarea colectivă și delegarea _____	825-830
Secțiunea a 5-a. Plasamentele considerate sigure _____	831-836
Secțiunea a 6-a. Repartiția profiturilor și a pierderilor _____	837-841
Secțiunea a 7-a. Darea de seamă anuală _____	842-845
Capitolul IV. Încetarea administrării _____	846-857
Secțiunea 1. Cauzele de încetare _____	846-849
Secțiunea a 2-a. Darea de seamă și predarea bunurilor _____	850-857
Titlul VI. Proprietatea publică _____	858-875
Capitolul I. Dispoziții generale _____	858-865

Capitolul II. Drepturile reale corespunzătoare proprietății publice	866-875
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	866
<i>Secțiunea a 2-a. Dreptul de administrare</i>	867-870
<i>Secțiunea a 3-a. Dreptul de concesiune</i>	871-873
<i>Secțiunea a 4-a. Dreptul de folosință cu titlu gratuit</i>	874-875
Titlul VII. Cartea funciară	876-915
Capitolul I. Dispoziții generale	876-884
Capitolul II. Înscrierea drepturilor tabulare	885-901
Capitolul III. Notarea unor drepturi, fapte și raporturi juridice	902-906
Capitolul IV. Rectificarea înscrisurilor de carte funciară	907-915
Titlul VIII. Posesia	916-952
Capitolul I. Dispoziții generale	916-921
Capitolul II. Viciile posesiei	922-927
Capitolul III. Efectele posesiei	928-948
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	928-929
<i>Secțiunea a 2-a. Uzucapiunea imobiliară</i>	930-934
<i>Secțiunea a 3-a. Dobândirea proprietății mobiliare prin posesia de bună-credință</i>	935-940
<i>Secțiunea a 4-a. Ocupațiunea</i>	941-947
<i>Secțiunea a 5-a. Dobândirea fructelor prin posesia de bună-credință</i>	948
Capitolul IV. Acțiunea posesorii	949-952

CARTEA A IV-A. DESPRE MOȘTENIRE ȘI LIBERALITĂȚI

Titlul II. Moștenirea legală

Capitolul III. Moștenitorii legali

<i>Secțiunea 1. Soțul supraviețuitor</i>	973
--	-----

Titlul III. Liberalitățile

Capitolul II. Donația

<i>Secțiunea a 4-a. Donațiile făcute viitorilor soți în vederea căsătoriei și donațiile între soți</i>	1031
--	------

Titlul IV. Transmisiunea și partajul moștenirii

Capitolul I. Transmisiunea moștenirii

<i>Secțiunea a 2-a. Acceptarea moștenirii</i>	1114
---	------

Capitolul II. Moștenirea vacantă	1138
---	-------------

Capitolul III. Amintirile de familie	1141-1142
---	------------------

Capitolul IV. Partajul succesoral și raportul

<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale referitoare la partajul succesoral</i>	1143-1144
--	-----------

Secțiunea a 3-a. Plata datoriilor _____ 1156

CARTEA A V-A. DESPRE OBLIGAȚII

Titlul IX. Diferite contracte speciale

Capitolul I. Contractul de vânzare

Secțiunea 1. Dispoziții generale

§4. Pactul de opțiune privind contractul de vânzare și promisiunea de vânzare _____ 1668-1670

§5. Obligațiile vânzătorului _____ 1676

§7. Dreptul de preempțiune _____ 1730-1740

Secțiunea a 2-a. Vânzarea bunurilor imobile

§2. Vânzarea terenurilor forestiere _____ 1764

Capitolul V. Contractul de locațiune

Secțiunea 1. Dispoziții generale

§6. Înstrăinarea bunului dat în locațiune _____ 1811-1813

Capitolul VII. Contractul de societate

Secțiunea a 2-a. Societatea simplă

§2. Efectele contractului de societate

III. Obligațiile asociaților față de terți _____ 1920

TITLUL PRELIMINAR Despre legea civilă

Capitolul II. Aplicarea legii civile

Art. 6. Aplicarea în timp a legii civile. (1) Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(3) Actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit dispozițiilor legii noi.

(4) Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au înlocuit.

(5) Dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

(6) Dispozițiile legii noi sunt de asemenea aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi.

LPA: art. 3-5. RA: art. 1 C. civ. 1864.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 1/2014 (M. Of. nr. 283 din 17 aprilie 2014), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5, art. 201, art. 223 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil și ale art. 6 alin. (4), art. 2512, art. 2513 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, a stabilit că:

„Prescripțiile extinctive începute anterior datei de 1 octombrie 2011, împlinite ori neîmplinite la aceeași dată, rămân supuse dispozițiilor art. 18 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, astfel încât atât instanțele de judecată, din oficiu, cât și părțile interesate pot invoca excepția prescripției extinctive, indiferent de stadiul procesual, chiar în litigiul începute după 1 octombrie 2011”.

Capitolul III. Interpretarea și efectele legii civile

Art. 10. Interzicerea analogiei. Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege.

Art. 11. Respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri. Nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri.

RA: art. 5 C. civ. 1864.

Art. 13. Renunțarea la drept. Renunțarea la un drept nu se prezumă.

Art. 14. Buna-credință. (1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri.

(2) Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

RA: art. 970 alin. (1) și art. 1899 alin. (2) C. civ. 1864.

Art. 15. Abuzul de drept. Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar buneii-credințe.

RA: art. 3 din Decretul nr. 31/1954.

CARTEA I. DESPRE PERSOANE

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 31. Patrimoniul. Mase patrimoniale și patrimoniul de afecțaiune. (1)

Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulară a unui patrimoniu care include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia.

(2) Acesta poate face obiectul unei diviziuni sau unei afecțaiuni numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

(3) Patrimoniile de afecțaiune sunt masele patrimoniale fiduciare, constituite potrivit dispozițiilor titlului IV al cărții a III-a, cele afectate exercitării unei profesii autorizate, precum și alte patrimoniul determinate potrivit legii.

Art. 32. Transferul intrapatrimonial. (1) În caz de diviziune sau afecțaiune, transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta, în cadrul aceluiași patrimoniu, se face cu respectarea condițiilor prevăzute de lege și fără a prejudicia drepturile creditorilor asupra fiecărei mase patrimoniale.

(2) În toate cazurile prevăzute la alin. (1), transferul drepturilor și obligațiilor dintr-o masă patrimonială în alta nu constituie o înstrăinare.

Art. 33. Patrimoniul profesional individual. (1) Constituirea masei patrimoniale afectate exercitării în mod individual a unei profesii autorizate se stabilește prin actul încheiat de titular, cu respectarea condițiilor de formă și de publicitate prevăzute de lege.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul măririi sau micșorării patrimoniului profesional individual.

(3) Lichidarea patrimoniului profesional individual se face în conformitate cu dispozițiile art. 1.941-1.948, dacă prin lege nu se dispune altfel.

Titlul IV. Persoana juridică

Art. 187. Elementele constitutive. Orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general.

CARTEA A II-A. DESPRE FAMILIE

Titlul II. Căsătoria

Capitolul VI. Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților

Secțiunea 1. Dispoziții comune

Art. 312. Regimurile matrimoniale. (1) Viitorii soți pot alege ca regim matrimonial: comunitatea legală, separația de bunuri sau comunitatea convențională.

(2) Indiferent de regimul matrimonial ales, nu se poate deroga de la dispozițiile prezentei secțiuni, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Secțiunea a 2-a. Regimul comunității legale

Art. 339. Bunurile comune. Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmășie ale soților.

RA: art. 30 alin. (1) C. fam.

Art. 340. Bunurile proprii. Nu sunt bunuri comune, ci bunuri proprii ale fiecărui soț:

- a) bunurile dobândite prin moștenire legală, legat sau donație, cu excepția cazului în care dispunătorul a prevăzut, în mod expres, că ele vor fi comune;
- b) bunurile de uz personal;
- c) bunurile destinate exercitării profesiei unuia dintre soți, dacă nu sunt elemente ale unui fond de comerț care face parte din comunitatea de bunuri;
- d) drepturile patrimoniale de proprietate intelectuală asupra creațiilor sale și asupra semnelor distinctive pe care le-a înregistrat;
- e) bunurile dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscritele științifice sau literare, schițele și proiectele artistice, proiectele de invenții și alte asemenea bunuri;
- f) indemnizația de asigurare și despăgubirile pentru orice prejudiciu material sau moral adus unuia dintre soți;
- g) bunurile, sumele de bani sau orice valori care înlocuiesc un bun propriu, precum și bunul dobândit în schimbul acestora;
- h) fructele bunurilor proprii.

LPA: art. 33.

Art. 351. Datoriile comune ale soților. Soții răspund cu bunurile comune pentru:

- a) obligațiile născute în legătură cu conservarea, administrarea sau dobândirea bunurilor comune;
- b) obligațiile pe care le-au contractat împreună;
- c) obligațiile asumate de oricare dintre soți pentru acoperirea cheltuielilor obișnuite ale căsătoriei;
- d) repararea prejudiciului cauzat prin însușirea, de către unul dintre soți, a bunurilor aparținând unui terț, în măsura în care, prin aceasta, au sporit bunurile comune ale soților.

LPA: art. 35.

Art. 352. Răspunderea subsidiară pentru datoriile comune. (1) În măsura în care obligațiile comune nu au fost acoperite prin urmărirea bunurilor comune, soții răspund solidar, cu bunurile proprii. În acest caz, cel care a plătit datoria comună se subrogă în drepturile creditorului pentru ceea ce a suportat peste cota-parte ce i-ar reveni din comunitate dacă lichidarea s-ar face la data plății datoriei.

(2) Soțul care a plătit datoria comună în condițiile alin. (1) are un drept de retenție asupra bunurilor celuilalt soț până la acoperirea integrală a creanțelor pe care acesta i le datorează.

Art. 353. Urmărirea bunurilor comune. (1) Bunurile comune nu pot fi urmărite de creditorii personali ai unuia dintre soți.

(2) Cu toate acestea, după urmărirea bunurilor proprii ale soțului debitor, creditorul său personal poate cere partajul bunurilor comune, însă numai în măsura necesară pentru acoperirea creanței sale.

(3) Bunurile astfel împărțite devin bunuri proprii.

Secțiunea a 4-a. Regimul comunității convenționale

Art. 367. Obiectul convenției matrimoniale. În cazul în care se adoptă comunitatea convențională, convenția matrimonială se poate referi la unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

a) includerea în comunitate, în tot ori în parte, a bunurilor dobândite sau a datoriilor proprii născute înainte ori după încheierea căsătoriei, cu excepția bunurilor prevăzute la art. 340 lit. b) și c);

b) restrângerea comunității la bunurile sau datoriile anume determinate în convenția matrimonială, indiferent dacă sunt dobândite ori, după caz, născute înainte sau în timpul căsătoriei, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 351 lit. c);

c) obligativitatea acordului ambilor soți pentru încheierea anumitor acte de administrare; în acest caz, dacă unul dintre soți se află în imposibilitate de a-și exprima voința sau se opune în mod abuziv, celălalt soț poate să încheie singur actul, însă numai cu încuviințarea prealabilă a instanței de tutelă;

d) includerea clauzei de preciput; executarea clauzei de preciput se face în natură sau, dacă acest lucru nu este posibil, prin echivalent, din valoarea activului net al comunității;

e) modalități privind lichidarea comunității convenționale.

Secțiunea a 5-a. Modificarea regimului matrimonial

§1. Modificarea convențională

Art. 369. Condiții. (1) După cel puțin un an de la încheierea căsătoriei, soții pot, ori de câte ori doresc, să înlocuiască regimul matrimonial existent cu un alt regim matrimonial ori să îl modifice, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege pentru încheierea convențiilor matrimoniale.

(2) Dispozițiile art. 291, 334, 335 și 361 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Creditorii prejudiciați prin schimbarea sau lichidarea regimului matrimonial pot formula acțiunea revocatorie în termen de un an de la data la care au fost îndeplinite formalitățile de publicitate sau, după caz, de când au luat cunoștință mai înainte de aceste împrejurări pe altă cale.

(4) Creditorii prevăzuți la alin. (3) pot invoca oricând, pe cale de excepție, inopozabilitatea modificării sau lichidării regimului matrimonial făcute în fraudă intereselor lor.

CARTEA A III-A. DESPRE BUNURI^[1]

Titlul I. Bunurile și drepturile reale în general

Capitolul I. Despre bunuri în general

Secțiunea 1. Despre distincția bunurilor

Art. 535. Noțiune. Sunt bunuri lucrurile, corporale sau necorporale, care constituie obiectul unui drept patrimonial.

Art. 536. Bunurile mobile și imobile. Bunurile sunt mobile sau imobile.

RA: art. 461 C. civ. 1864.

Art. 537. Bunurile imobile. Sunt imobile terenurile, izvoarele și cursurile de apă, plantațiile prinse în rădăcini, construcțiile și orice alte lucrări fixate în pământ cu caracter permanent, platformele și alte instalații de exploatare a resurselor submarine situate pe platoul continental, precum și tot ceea ce, în mod natural sau artificial, este încorporat în acestea cu caracter permanent.

RA: art. 462, art. 463, art. 464, art. 465 alin. (1), art. 467, art. 468, art. 470, art. 471 C. civ. 1864.

Art. 538. Bunurile care rămân sau devin imobile. (1) Rămân bunuri imobile materialele separate în mod provizoriu de un imobil, pentru a fi din nou întrebuițate,

^[1] Dispozițiile tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a III-a sunt cuprinse în art. 55-82' din Legea nr. 71/2011.

atât timp cât sunt păstrate în aceeași formă, precum și părțile integrante ale unui imobil care sunt temporar detașate de acesta, dacă sunt destinate spre a fi reîntegrate.

(2) Materialele aduse pentru a fi întrebuințate în locul celor vechi devin bunuri imobile din momentul în care au dobândit această destinație.

RA: art. 469 C. civ. 1864.

Art. 539. Bunurile mobile. (1) Bunurile pe care legea nu le consideră imobile sunt bunuri mobile.

(2) Sunt bunuri mobile și undele electromagnetice sau asimilate acestora, precum și energia de orice fel produse, captate și transmise, în condițiile legii, de orice persoană și puse în serviciul său, indiferent de natura mobilă sau imobilă a sursei acestora.

RA: art. 472, art. 473 și art. 474 C. civ. 1864.

Art. 540. Bunurile mobile prin anticipație. (1) Bogățiile de orice natură ale solului și subsolului, fructele neculesse încă, plantațiile și construcțiile încorporate în sol devin mobile prin anticipație, atunci când, prin voința părților, sunt privite în natura lor individuală în vederea detașării lor.

(2) Pentru opozabilitate față de terți, este necesară notarea în cartea funciară.

RA: art. 465 și art. 466 C. civ. 1864.

Art. 541. Universalitatea de fapt. (1) Constituie o universalitate de fapt ansamblul bunurilor care aparțin aceleiași persoane și au o destinație comună stabilită prin voința acesteia sau prin lege.

(2) Bunurile care alcătuiesc universalitatea de fapt pot, împreună sau separat, să facă obiectul unor acte sau raporturi juridice distincte.

Art. 542. Regulile aplicabile drepturilor purtând asupra bunurilor. (1) Dacă nu se prevede altfel, sunt supuse regulilor referitoare la bunurile imobile și drepturile reale asupra acestora.

(2) Celelalte drepturi patrimoniale sunt supuse, în limitele prevăzute de lege, regulilor referitoare la bunurile mobile.

RA: art. 471 și art. 474 C. civ. 1864.

Art. 543. Bunurile fungibile și bunurile nefungibile. (1) Bunurile sunt fungibile sau nefungibile.

(2) Sunt fungibile bunurile determinabile după număr, măsură sau greutate, astfel încât pot fi înlocuite unele prin altele în executarea unei obligații.

(3) Prin act juridic, un bun fungibil prin natura sa poate fi considerat ca nefungibil.

Art. 544. Bunurile consumptibile și bunurile neconsumptibile. (1) Bunurile sunt consumptibile sau neconsumptibile.

(2) Sunt consumptibile bunurile mobile a căror întrebuințare obișnuită implică înstrăinarea sau consumarea substanței.

(3) Un bun consumptibil prin natura sa poate deveni neconsumptibil dacă, prin act juridic, i se schimbă întrebuințarea.

Art. 545. Bunurile divizibile și bunurile indivizibile. (1) Bunurile sunt divizibile sau indivizibile.

(2) Bunurile care nu pot fi împărțite în natură fără a li se schimba destinația sunt bunuri indivizibile.

(3) Prin act juridic, un bun divizibil prin natura lui poate fi considerat indivizibil.

Art. 546. Bunurile principale și bunurile accesorii. (1) Bunul care a fost destinat, în mod stabil și exclusiv, întrebuințării economice a altui bun este accesoriu atât timp cât satisface această utilizare.

(2) Destinația comună poate să fie stabilită numai de proprietarul ambelor bunuri.

(3) Dacă nu se prevede altfel, bunul accesoriu urmează situația juridică a bunului principal, inclusiv în caz de înstrăinare sau de grevare a bunului principal.

(4) Încetarea calității de bun accesoriu nu poate fi însă opusă unui terț care a dobândit anterior drepturi privitoare la bunul principal.

(5) Separarea temporară a unui bun accesoriu de bunul principal nu îi înlătură această calitate.

(6) Drepturile unui terț privitoare la un bun nu pot fi încălcate prin transformarea acestuia în bun accesoriu.

Secțiunea a 2-a. Produsele bunurilor

Art. 547. Produsele bunurilor. Produsele bunurilor sunt fructele și produsele.

Art. 548. Fructele. (1) Fructele reprezintă acele produse care derivă din folosirea unui bun, fără a diminua substanța acestuia. Fructele sunt: naturale, industriale și civile. Fructele civile se numesc și venituri.

(2) Fructele naturale sunt produsele directe și periodice ale unui bun, obținute fără intervenția omului, cum ar fi acelea pe care pământul le produce de la sine, producția și sporul animalelor.

(3) Fructele industriale sunt produsele directe și periodice ale unui bun, obținute ca rezultat al intervenției omului, cum ar fi recoltele de orice fel.

(4) Fructele civile sunt veniturile rezultate din folosirea bunului de către o altă persoană în virtutea unui act juridic, precum chirile, arenzile, dobânzile, venitul rentelor și dividendele.

RA: art. 522 și art. 523 C. civ. 1864.

Art. 549. Produsele. Produsele sunt produsele obținute dintr-un bun cu consumarea sau diminuarea substanței acestuia, precum copacii unei păduri, piatra dintr-o carieră și altele asemenea.

Art. 550. Dobândirea fructelor și a produselor. (1) Fructele și produsele se cuvin proprietarului, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(2) Dreptul de proprietate asupra fructelor naturale și industriale se dobândește la data separării de bunul care le-a produs.

(3) Dreptul de proprietate asupra fructelor civile se dobândește zi cu zi.

(4) Cel care, fără acordul proprietarului, avansează cheltuielile necesare pentru producerea și perceperea fructelor sau produselor poate cere restituirea cheltuielilor.